

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

er vedtaget i de senere Aar her i Rigsdagen, er det bestemt, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri med Tilslutning fra Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger kan lade opkræve en Afgift af Smør, der sælges paa Hjemmemarkedet; den maa i Øjeblikket udgøre Forskellen mellem 3 Kr. pr. kg — det har været lavere tidligere — og Københavns Smørnotering eller den dertil svarende Pris. Reglerne for disse Afgifters Fordeling fastsættes af Ministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger. I de Aar, der er gaaet, siden vi fik gennemført denne Ordning, er der aarlig solgt 30—31 Mill. kg Smør paa Hjemmemarkedet. Det er altsaa dette Kvantum Smør, der med de gældende Smørpriser og det gældende Prisforhold mellem Margarine og Smør har kunnet afsættes paa Hjemmemarkedet. Af Margarine er der i 1939 solgt ca. 84 Mill. kg paa Hjemmemarkedet. Efter 9. April, hvor Eksporten af Smør vestpaa er standset og Tilførselen af Raastoffer til Margarine ogsaa har svigtet, er det blevet nødvendigt at placere betydelig mere Smør paa Hjemmemarkedet end hidtil i Stedet for Margarine. Med en Begrænsning af Margarineproduktionen til ca. 25 pCt., hvad allerede er gennemført, vil de tilstedeværende Raastoffer til Margarineproduktionen kunne strække til i godt et Aar. Da Detailprisen paa Smør, som paa Hjemmemarkedet er 3 Kr. 50 Øre pr. kg, ligge ca. 2 Kr. over Margarinedetailprisen, er det indlysende, at de Befolkingskredse, som hidtil hovedsagelig har spist Margarine, ikke vil have Raad til at spise Smør i tilnærmelsesvis det Omfang, som deres Margarineforbrug gaar ned, dersom Smørprisen ikke bringes noget ned. For under de nuværende Forhold at faa placeret saa meget Smør som muligt paa Hjemmemarkedet i Stedet for Margarine, og for at Befolkningens Fedtstofforbrug ikke af økonomiske Grunde skal blive alt for ringe, er der foreløbig gennemført en Ordning, der for det første sikrer det ringe Kvantum Margarine, som er til Raadighed, for den mindst bemidlede Del af Befolkningen, og dernæst er der ved Smørrabatmærker givet mindre velstillede, som nu maa gaa over til at indkøbe det dyrere Smør, Mulighed for at faa Raad til at købe Smør. Det er fremdeles Hensigten at opkræve en Afgift af det sædvanlige Kvantum Smør, der afsættes paa Hjemmemarkedet, og lade denne Afgift som hidtil komme Smørproducenterne til gode. Det er endvidere Hensigten at betale

Landbruget Eksportprisen for det ekstra Kvantum Smør, der nu tages fra Eksporten og afsættes paa Hjemmemarkedet ved Hjælp af Smørrabatmærker, men da det sikkert er uigennemførligt at have to Priser paa Smør i Detailhandelen, en højere Pris paa Smør, hvorpaa der er Afgift, og en lavere paa Smør uden Afgift, maa man opkræve den samme Afgift for alt Smør, der sælges paa Hjemmemarkedet, det vil sige Forskellen mellem de 3 Kr. pr. kg og Smørnoteringen, og benytte det Afgiftsbeløb, der indkommer ved Ekstrasalget, til Uddeling af Smørrabatmærker til mindre velstillede, i første Række til Børn.

Rabatmærkeordningen er anslaaet til at ville koste ca. 1¼ Mill. Kr. maanedligt, og da Afgiften ved Ekstrasalget af Smør formodentlig kun vil dække ca. Halvdelen af dette Beløb, maa Staten tilskyde Resten. Som man vil se, har man ikke paa nogen Maade paataenkt ved Administrationen af Smørloven at sabotere Smørlovens Fordele for Landbruget eller at overlade til Landbruget at betale Tilskuddet til Rabatmærkerne. Tværtimod, det er Forbrugerne og Staten, der i Fællesskab betaler Rabatmærkerne. Det er for øvrigt saaledes, at det ærede Medlem ikke engang har stemt for denne Smørlov af 19. December 1939. Landbruget faar den samme direkte Fordel af Loven som hidtil. Det ekstra Kvantum Smør, som tages fra Eksporten og nu skal afsættes paa Hjemmemarkedet i Stedet for Margarine, betales med den samme Pris som Eksportsmørret. Endelig yder Staten for at støtte Salget af Smør paa Hjemmemarkedet et Beløb, der kan anslaaes til ca. Halvdelen af de nævnte 1¼ Mill. Kr. pr. Maaned, til Smørrabatmærker.

Ordføreren for Forespørgerne (Jens Thomsen): Ministerens Svar er langt fra tilfredsstillende. Ministeren maa aabenbart mene, at Landbrugets Indtjeningsmuligheder er saadanne i Øjeblikket, at der er god Grund til, at det skal give et ekstra Bidrag til Sociallovgivningen, og det mener jeg er ubetinget forkert. Det er jo nærliggende at antage, at Nedsættelsen af Smørprisen er foranlediget af det Tilskud, der gives til mindre bemidlede til Indkøb af Smør, men ellers maa det erkendes, at Nedsættelsen af Smørprisen med de nuværende Priser paa Eksportsmør andrager meget mere end Tilskuddet til Smørrabatmærkerne. Men des mere alvorlig er Sagen jo for Landbruget. Havde det kun været selve Tilskuddet, Landbruget skulde udrede, vilde Udgiften vel andrage ca. 2 Mill. Kr. i første